

ALANGKARN

The Last Gifts

Solo Exhibition by
Kabet Chattakan Vongsiri

**“ความรัก ความเสียใจ และหยดน้ำตา
จะถูกบันทึกไว้ในผลงานชุดนี้ที่เป็นดั่งตัวหนังสือตัวสุดท้าย
ที่ถูกแม่ประคองเขียนไว้บนหัวใจของข้าพเจ้า”**

***“All my love, sorrow, and tears
will be recorded in this series of artworks that
are like the last letters my mother
lovingly wrote in my heart.”***

**เคบิต ฉัตตกาญจน์ วงษ์ศิริ
Kabet Chattakan Vongsiri**

“ข้าพเจ้าหวังอย่างสุดหัวใจว่า ในวันที่นิทรรศการครั้งนี้เกิดขึ้น แม่ของข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่เคียงข้างข้าพเจ้าเพื่อเห็นของขวัญชิ้นสุดท้ายนี้... นิทรรศการครั้งนี้ จะเป็นดังเสียงที่คอยกระซิบข้างหูอย่างไม่มีวันหยุดว่าข้าพเจ้ารักแม่มากแค่ไหน ทุกๆ ความรัก ความเสียใจ และหยดน้ำตาของข้าพเจ้า จะถูกบันทึกไว้ในผลงานชุดนี้ ที่เป็นดังตัวหนังสือตัวสุดท้ายที่ถูกแม่ประคองเขียนไว้บนหัวใจของข้าพเจ้า”

นิทรรศการ “อลังการ” : ของขวัญชิ้นสุดท้าย คือบันทึกทุกช่วงเวลาและนาทีที่เหลืออยู่ เต็มเปี่ยมด้วยความทุกข์ยากของการลาจาก อดแน่นด้วยความรัก ความสุข ความผูกพัน พายุอารมณ์หลากหลายประดังประเดชะดกระหน่ำจิตใจศิลปินยามต้องเผชิญกับสังขรณ์ของชีวิต ทำได้เพียงเฝ้ามองมารดาผู้เป็นที่รักต่อสู้กับโรคร้ายที่ไม่อาจเอาชนะ กระนั้นเจ้าตัวกลับยังมอบความรักและกำลังใจให้บุตรชายได้ทำตามความฝันบนเส้นทางศิลปะจากแก้ว “เวบีดี” จึงตั้งใจอุทิศผลงานทุกชิ้นในนิทรรศการนี้เพื่อเป็นของขวัญชิ้นสุดท้ายที่จะมอบให้แก่มารดา;
“แต่อลังการ วงษ์ศิริ”

“I sincerely hope that when this exhibition takes place, my mother will still be alive to see this last gift... This exhibition will be like a voice that tirelessly whispers in my ear about how much I love her. All my love, sorrow, and tears will be recorded in this series of artworks that are like the last letters my mother lovingly wrote in my heart.

The exhibition "Alangkarn: The Last Gifts" captures every fleeting moment, brimming with the challenges of separation, love, joy, connection, and a whirlwind of emotions that engulfed the artist when confronted with the realities of life. He could only witness his beloved mother battling an overwhelming illness. Despite this, she imparted her love and support to her son to pursue his passion for glass art. "Kabet" thus aims to dedicate each artwork in this exhibition as a final tribute and the last gift to his mother,
“To Alangkarn Vongsiri.”

“ทุกความสำเร็จในชีวิตของข้าพเจ้า ล้วนมาจากความพยายาม
และบากบั่นด้วยชีวิตของแม่ ทุกๆ ความฝันของข้าพเจ้า ล้วนถูก
ประคองพิทักษ์ด้วยสองมือของแม่ที่เหมือนดอกไม้ที่ผลิบาน
และกำลังร่วงโรยหล่นลงสู่พื้น...”

*“All my achievements in life are the fruits of my mother’s
efforts and perseverance. All my dreams are cherished
by my mother’s two hands, like a flower that has
bloomed and is falling to the ground...”*

“ALANGKARN” The Last Gifts
by Kabet Chattakan Vongsiri
31 October – 30 November 2024
At ARDEL’s Third Place Gallery

อ-ลิ่ง-การ

อลิ่งการ—ชื่อของแม่ ชื่อนี้หมายถึง ความยิ่งใหญ่ แต่สำหรับเรา ความยิ่งใหญ่ เปรียบเสมือนความรักของแม่ที่พร้อมมอบให้เราแบบไม่มีวันสิ้นสุด แม่เป็นผู้หญิงธรรมดา ใช้ชีวิตเรียบง่าย มีอาชีพเป็นแม่บ้าน ไม่ได้มีเงินทองอะไรมากมาย แต่ทุกสิ่งที่แม่ทำล้วนมีคุณค่ากับเราเกินกว่าจะหาคำใดมาอธิบายได้

แปดปีก่อน ชีวิตเรากลับต้องเผชิญกับความจริงอันแสนเจ็บปวด เมื่อได้รู้ว่าแม่เป็นโรคร้าย ความรู้สึกในตอนนั้นเหมือนถูกฟ้าผ่าเข้ากลางหัวใจ ภาพแม่ในวันนั้นยังคงติดตรึงอยู่ในใจ ทำให้เรารู้สึกเหมือนโลกทั้งใบกำลังพังทลาย—ส่วนแม่น่ะเหรอ แม่ยังคงมีรอยยิ้มบางๆ “ยิ้ม” ทั้งที่รู้ว่าตัวเองต้องเผชิญกับการต่อสู้ที่ไม่มีวันชนะ

การเดินทางไปโรงพยาบาลกลายเป็นเรื่องที่ไม่รู้จบ จนกลายเป็นเรื่องธรรมดาในชีวิตประจำวันของเรา แม่ต้องรับมือกับความเจ็บปวดจากการรักษาและโรคร้ายที่ทำให้ร่างกายของเธอเสื่อมสลายลงเรื่อยๆ ทุกครั้งที่เห็นแม่เจ็บปวด มันทำให้เรารู้สึกใจสลาย เราต้องเฝ้าดูแม่ค่อยๆ เสียวความแข็งแรงไปทีละน้อย เหมือนกับดอกไม้ที่ค่อยๆ ร่วงโรยลงจากก้าน ความสวยงามที่เคยมีในตัวแม่ เริ่มเลือนหายไปอย่างช้าๆ

แม่มยังคงต่อสู้และเข้มแข็ง พร้อมมอบความรักให้เราทุกวัน แม้ในวันที่เรารู้สึกเหนื่อยล้าและอ่อนแอ แม่มยังคงอยู่เคียงข้างเราเสมอ คอยถามไถ่และห่วงใยเราด้วยความรักที่ไม่มีเงื่อนไข เหมือนน้ำพุที่ยังคงไหลวนอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เป็นดั่งสัญลักษณ์ของความรักที่แม่มยังคงมอบให้เรา คอยหล่อเลี้ยงวันแล้ววันเล่าให้เราเติบโตและผลิบานอย่างสวยงาม น้ำพุยังคงไหลเวียน แต่เรารู้ดีว่า ไกลถึงเวลาที่ทุกอย่างกำลังจะหยุดลง...

อ-ล้ง-การ

A-LANG-KARN

2024, 240 x 70 x H158 cm

mixed media and hot sculpted glass

511,600 baht

A-LANG-KARN

ALANGKARN—my mother's name. This name means grandeur, but for us, that grandeur is like the endless love she has always offered us. My mother is an ordinary woman who lives a simple life as a housewife, without much wealth. Yet everything she does holds value far beyond what words can express.

Eight years ago, our lives had to face the painful reality when we learned that my mother had a serious illness. The feeling at that moment was like being struck by lightning in the heart. The image of my mother on that day is still etched in my mind, making me feel as though the entire world was collapsing—yet my mother still managed a faint smile, knowing that she was facing a battle she could never win.

The journey to the hospital became an endless ordeal, transforming into an ordinary part of our daily lives. My mother had to endure the pain from treatments and the illness that was gradually deteriorating her body. Each time I saw her in pain, it shattered my heart. I had to watch helplessly as she gradually lost her strength, like a flower slowly wilting from its stem. The beauty that once radiated from her began to fade away slowly.

Yet, my mother continued to fight and remained strong, offering us her love every day. Even on days when we felt exhausted and weak, she was always there beside us, asking about our well-being and caring for us with unconditional love. She was like a fountain that continuously flows without end, symbolizing the love she still gives us, nurturing us day after day, allowing us to grow and blossom beautifully. The fountain continues to flow, but we know that the time is approaching when everything will come to a halt...

รายละเอียดผลงาน
Details of the artwork

หนึ่ง-ห้า-หก

1-5-6

2024, 55 x 55 x H192 cm
mixed media and hot sculpted glass,
189,000 baht

ปอ.10 :

เส้นทางสุดท้ายของความทรงจำ

ผลงานศิลปะแก้วชิ้นนี้ เป็นดั่งกระจกสะท้อนเส้นทางของความทรงจำที่ครั้งหนึ่งเคยชัดเจน ขณะนี้กลับกลายเป็นเพียงเงารางๆ ที่กำลังจะจางหายไปตลอดกาล “ปอ.10” ไม่ใช่เพียงแค่ชื่อของสายรถเมล์ประจำทางที่แม่พาเราไปเที่ยวยามเด็กอีกต่อไป แต่กลายเป็นสัญลักษณ์ของการเดินทางครั้งสุดท้าย การเดินทางของแม่ ผู้ที่ตอนนี้กำลังต่อสู้กับโรคร้าย ที่พยายามดิ้นรนห่างออกไปจากชีวิตของเรา

ในอดีต การนั่งรถเมล์ไปกับแม่และน้องสาว เป็นช่วงเวลาที่ดีไปด้วยบทสนทนา เสียงหัวเราะ ซึ่งล้วนเป็นความสูงส่งๆ ที่เกิดขึ้นจากการเดินทางธรรมดาๆ ด้วยรถเมล์เก่าๆ ที่มีเสียงล้อดถนนดังสะท้อนในความทรงจำเป็นภาพประกอบนั้น ได้เริ่มเลือนหายเหมือนกับร่างกายของแม่ ที่ค่อยๆ อ่อนแอและใกล้ดับสูญ

ผลงานแก้วชิ้นนี้ คือภาพแทนของความปรารถนา ความทรงจำที่ค่อยๆ สลายไปที่ละน้อย แก้วที่ครั้งหนึ่งเคยใสและสมบูรณ์ ในวันนี้ กลับถูกหลอมละลายด้วยกาลเวลาและความเจ็บป่วย เปลวไฟของโรคร้ายที่ลุกโชน ค่อยๆ ทำให้แก้วแตกหักเป็นเสี่ยงๆ เหมือนกับชีวิตของแม่ที่กำลังค่อยๆ จมลงอย่างช้าๆ

ความทรงจำที่ครั้งหนึ่งเคยสั่นหลวมด้วยความสุข กลับถูกแทนที่ด้วยความเศร้าและความเจ็บปวด เมื่อเราได้รู้ว่าแม่กำลังจะจากเราไปตลอดกาล แต่ทุกการเดินทาง ทุกเสียงหัวเราะที่เคยเกิดขึ้นบนรถเมล์เหล่านั้น จะยังคงติดอยู่ในหัวใจของเราตลอดไป

ป๑.10

BUS NO.10

2024, 47 x 20 x H46 cm

mixed media and hot sculpted glass, 110,000 baht

BUS No.10 :

The Final Journey of Memories

This glass artwork serves as a mirror reflecting the path of memories that were once vivid but have now become mere shadows that are fading away into eternity. "Bus No.10" is no longer just the name of the bus route that my mother took us on during our childhood; it has transformed into a symbol of the final journey—my mother's journey as she now battles a serious illness that attempts to pull her away from our lives.

In the past, riding the bus with my mother and sister was a time filled with conversations and laughter—simple joys that arose from ordinary journeys on old buses, the sound of the wheels rolling on the road echoing in our memories. Those images are beginning to fade, much like my mother's body, which is gradually weakening and nearing its end.

This glass piece represents fragility, with memories that are slowly dissolving bit by bit. The glass, once clear and whole, is now melting away due to the passage of time and illness. The flames of the illness, burning fiercely, are gradually causing the glass to shatter into pieces, just like my mother's life, which is slowly coming to an end.

Memories that were once overflowing with happiness are now replaced by sorrow and pain as we come to realize that our mother is leaving us forever. Yet, every journey and every laugh that once filled those bus rides will remain etched in our hearts for all eternity.

รายละเอียดผลงาน ปอ.10
Details of the work BUS No.10

ดอกไม้ของแม่ HER FLOWERS

ผลงานศิลปะแก้วชิ้นนี้ มีชื่อว่า “ดอกไม้ของแม่” หากจะพูดถึงดอกไม้ที่แม่ชื่นชอบ และเป็นความทรงจำระหว่างแม่กับผม คงจะเป็น “ดอกบัว” ชีวิตที่เกิดและเติบโตริมคลอง ในจังหวัดปทุมธานี เมืองที่ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองของดอกบัว คลองที่เคยใสสะอาด กับภาพความทรงจำของแม่ ที่ตื่นมาทำหน้าที่ของความเป็นแม่ คอยปลุกเราตื่นจากที่นอน จัดเตรียมอาหาร และพาลูกๆ ว่ายน้ำในคลองในตอนเช้า เก็บดอกบัวและสายบัว เพื่อมาทำอาหารมื้อโปรดก่อนไปโรงเรียน และเพื่ออยากให้ลูกมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ เป็นภาพความทรงจำที่ตราตรึงไม่อาจลืมเลือน

ความทรงจำที่เป็นกิจกรรมร่วมกันระหว่างแม่กับผม คือการไปวัด เป็นอีกหนึ่งความทรงจำที่เราได้ใช้เวลาร่วมกันตั้งแต่เด็กจนโต ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ได้ค้นพบที่พึ่งทางใจหลังจากที่เธอรอดชีวิตจากโรคไต ตอนผมยังเด็ก ดอกบัวที่เราได้เก็บและนำไปไหว้พระ จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้ผมนึกถึงแม่อยู่เสมอ

ความเจ็บปวดที่แม่เผชิญ เปรียบเสมือนกับการที่ดอกบัวต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง การตามสู่อารมณ์และร่องรอย เป็นการสะท้อนถึงชีวิตแม่ ความรักที่แม่ทิ้งไว้ จะยังคงหล่อเลี้ยงจิตใจเราเสมอ ดังดอกบัวที่เคยแบ่งบาน และร่องรอยในความทรงจำของเรา

This glass artwork is titled "Her Flowers." If we were to talk about the flowers that my mother loved and the memories shared between us, it would undoubtedly be the "lotus." Growing up along the canal in Pathum Thani, a city renowned for its lotus flowers, I recall the once-clear waters and the memories of my mother waking up to fulfill her role as a mother. She would wake us up from bed, prepare meals, and take us swimming in the canal in the morning, gathering lotus flowers and lotus stems to cook our favorite dishes before school, all in an effort to ensure we had strong, healthy bodies. These are memories that remain etched in my mind.

One of the activities we shared together was going to the temple, another cherished memory that we held from childhood to adulthood. It was a time when my mother found spiritual refuge after surviving kidney disease when I was young. The lotus flowers we gathered to offer at the temple became a symbol that constantly reminds me of her.

The pain my mother faced is akin to the lotus confronting change—from bud to bloom, and eventually wilting. This reflects my mother's life. The love she left behind will continue to nourish our hearts, just like the lotus that once bloomed and then wilted in our memories.

ดอกไม้ของแม่ หมายเลข 1-4

HER FLOWERS No.1-4

2024, 16 x 45 x H60 cm/each
mixed media and hot sculpted glass
75,000 baht/each, 300,000 baht/set

ดอกไม้ของแม่ หมายเลข 1-4
HER FLOWERS No.1-4

2024, 16 x 45 x H60 cm/each
mixed media and hot sculpted glass
75,000 baht/each, 300,000 baht/set

ชีวิตสั้น...ศิลปะยืนยาว

ARS LONGA, VITA BREVIS

2024, 156 x 156 x H85 cm

mixed media, blown glass and hot sculpted glass

515,900 baht

ชีวิตสั้น ศิลปะยืนยาว

ผลงาน "ชีวิตสั้น ศิลปะยืนยาว" สื่อถึงความเปราะบางของชีวิตมนุษย์ที่มีเวลาจำกัด และความยั่งยืนของศิลปะที่อยู่เหนือกาลเวลา โดยเฉพาะเมื่อเรานึกถึง อาจารย์ศิลป์ พีระศรี ในวันที่ 15 กันยายน — วันสำคัญที่นักเรียนศิลปะมักจะย้อนระลึกถึงและเฉลิมฉลองความสำคัญของเขา วันเดียวกับวันเกิดของแม่ ซึ่งทำให้ความหมายของวันนี้ซับซ้อนและเต็มไปด้วยความรู้สึก

ในวัยเด็ก ผมมักจะสับสนวันเกิดของแม่ไปกับความสนุกสนานของการเฉลิมฉลองวันศิลป์ ขณะที่แม่รอคอยการกลับมาของผมที่บ้าน ความจริงที่ว่า แม่ผู้ซึ่งรักเราอย่างไม่มีเงื่อนไขต้องอยู่เพียงลำพังในวันสำคัญนั้น กลับทำให้ผมรู้สึกเจ็บปวดเมื่อย้อนคิดถึง ทุกวันเกิดของแม่ที่เราผ่านไปโดยไม่ใส่ใจ

ผลงานนี้ประกอบไปด้วยโต๊ะกลมไม้เกรียน ที่มีแจกันสีขาวดำจำนวน 58 ใบ โดยแจกันแต่ละใบ มีดอกบัวแก้วเสียบอยู่ เหมือนเทียนที่ปักอยู่บนเค้กวันเกิด จำนวนเท่ากับอายุของแม่ ที่เราไม่รู้ว่าจะมีต่อไปหรือไม่ สีขาวและดำของแจกัน แสดงถึงความทุกข์ที่ค่อยๆ กลืนกินตัวตนและแม่ไปในทุกๆ วัน ความสิ้นหวังเริ่มกัดกินจิตใจเราลงไปเรื่อยๆ ทำให้เราย้อนกลับไปถึงวันเวลาที่มีค่าที่เคยสูญเสียไปกับสิ่งอื่น

"ชีวิตสั้น ศิลปะยืนยาว" จึงไม่เพียงแต่เป็นสิ่งย้ำเตือนถึงความจริงในวันนี้ ที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวด แต่ยังเป็น การเฉลิมฉลอง และเป็นเครื่องย้ำเตือนถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของแม่ แม่ผู้เป็นศิลปินตัวจริงที่อยู่เบื้องหลังการสร้างสรรค์ตัวตนและชีวิตของผม ผู้สนับสนุนและเสียสละทุกอย่างด้วยความรัก แม่จะเป็นแรงบันดาลใจให้ผมส่งต่อสู่งานศิลปะ ที่จะคงอยู่ต่อไปตลอดกาล มากกว่าชั่วชีวิตของคนๆ หนึ่ง ผมจะยังคงเป็นส่วนหนึ่งของงานศิลปะที่แม่ได้สร้างขึ้น เพื่อตอกย้ำ ว่าความรักที่แม่มีให้ หน้าตาเป็นเช่นใด ความรัก ความเสียใจ และความทรงจำของแม่ จะคงอยู่กับผลงานศิลปะชุดนี้ตลอดไป

ARS LONGA, VITA BREVIS

The work "Ars longa, Vita brevis" conveys the fragility of human life, which is limited in time, and the sustainability of art that transcends time. This is especially true when we think of Professor Silpa Bhirasri on September 15—a significant day when art students often reflect on and celebrate his contributions. This day is also my mother's birthday, making the meaning of today complex and filled with emotion.

In my childhood, I often forgot my mother's birthday, caught up in the excitement of celebrating Silpa's day while my mother waited for my return home. The reality that my mother, who loved us unconditionally, had to be alone on this important day makes me feel pain when I reflect on it. Each birthday of my mother that passed by without our attention feels like a lost opportunity.

This work consists of a charred round table adorned with 58 black-and-white vases, each holding a glass lotus flower. They resemble candles placed atop a birthday cake, corresponding to my mother's age—an age we do not know how many more years she will have. The black and white of the vases represent the sorrow that gradually consumes my mother's identity each day. Despair begins to gnaw at our hearts, prompting us to revisit the precious moments we once lost to other distractions.

"Ars longa, Vita brevis" thus serves as a reminder of today's painful truths while also celebrating the immense love of my mother—an authentic artist who was the driving force behind my identity and life. She supported and sacrificed everything with love, and she will inspire me to continue creating art that will endure forever, beyond the life of a single person. I will remain a part of the artwork that my mother has created, reinforcing the idea that no matter how love manifests, the love, grief, and memories of my mother will live on with this collection of art forever.

KABET CHATTAKAN VONGSIRI

ฉัตรกาญจน์ วงษ์ศิริ (เวบี) เกิดปี พ.ศ. 2532 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปบัณฑิต (ทัศนศิลป์) สาขาประติมากรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2556 ผลงานสร้างสรรค์ของฉัตรกาญจน์ มักสะท้อนเรื่องราวจากชีวิตส่วนตัว สภาวะจิตใจของผู้คนรอบข้าง และความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่แตกต่างกันไปอย่างต่อเนื่อง

ฉัตรกาญจน์เริ่มต้นเส้นทางศิลปินแก้วในปี พ.ศ. 2559 ภายใต้สังกัด BGC Glass Studio ซึ่งเป็นสตูดิโอศิลปะแก้วที่ได้รับการสนับสนุนจากบริษัท บีจี คอนเทนเนอร์กลาส จำกัด (มหาชน) โดยเขาเป็นหนึ่งในศิลปินกลุ่มแรกๆ ของประเทศไทย ที่ใช้วัสดุแก้วในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ฉัตรกาญจน์เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะแก้วในระดับนานาชาติหลายครั้ง อาทิ การสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่ Niijima Glass Art Center บนเกาะนิจิม่า ประเทศญี่ปุ่น ร่วมกับ Nick Mount ศิลปินแก้วผู้บุกเบิกจากประเทศออสเตรเลีย นอกจากนี้ เขายังได้รับทุนจาก The 32nd Niijima International Glass Art Festival เพื่อเข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการกับ Martin Janecky ที่โรงเรียนศิลปะการทำแก้วชื่อดังระดับโลก Pilchuck Glass School ในประเทศสหรัฐอเมริกา อีกทั้งยังมีโอกาส เป็นผู้ช่วยสอนการเป่าแก้วให้กับศิลปินแก้วชื่อดังหลายท่าน เช่น Dante Marioni และ William Gudenrath

ปัจจุบัน ฉัตรกาญจน์ดำรงตำแหน่งหัวหน้าทีมศิลปินแก้ว และผู้จัดการสตูดิโอ BGC Glass Studio เขายังคงสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแก้วอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายที่จะเป็นหนึ่งในแรงขับเคลื่อนการเติบโตของศิลปะแก้วในประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งต้องการนำเสนอศักยภาพของศิลปินแก้วไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

Chattakan Vongsiri (Kebet), born in 1989, graduated with a Bachelor of Fine Arts (Visual Arts) in Sculpture from the Faculty of Painting, Sculpture, and Graphic Arts at Silpakorn University in 2013. Chattakan creative works often reflect personal life stories, the emotional states of those around him, and the continuous changes in society's differences.

Chattakan began his career as a glass artist in 2016 under the affiliation of BGC Glass Studio, an art glass studio supported by BG Container Glass Public Company Limited. He is among the first group of artists in Thailand to use glass as a medium for creating art. Chattakan has participated in several international glass art activities, such as a workshop at Niijima Glass Art Center on Niijima Island, Japan, where he worked with Nick Mount, a pioneering glass artist from Australia. He was also awarded a scholarship from The 32nd Niijima International Glass Art Festival to attend a workshop with Martin Janecký at the world-renowned Pilchuck Glass School in the United States. Additionally, he has had the opportunity to assist well-known glass artists such as Dante Marioni and William Gudenrath in teaching glassblowing.

Currently, Chattakan is the head of the glass artist team and the studio manager at BGC Glass Studio. He continues to create glass artworks and aims to be a driving force in promoting glass art in Thailand and the ASEAN region, while also showcasing the potential of Thai glass artists for international recognition.

BGC glass studio

